

موسسه محراب

هفته نامه (اخلاقی - تربیتی)
معاونت تربیت و آموزش عقیدتی سیاسی
شماره ۳ / اسفند ماه ۹۱

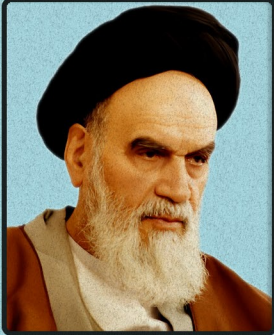
یسوب الدین آقا امیرالمومنین علی علیه السلام می فریاند:

إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ تَمَلُّ كَمَا تَمَلُّ الْأَبْدَانُ فَاَبْتَغُوا لَهَا طَرِيفَ الْحِكْمَةِ.

همان این دل ها مانند بدن ها افسرده می شوند، پس برای شادابی دل ها، سخنان زیبای حکمت آمیز را بجوید.

نسخه شماره ۹۱

تهذیب در جوانی

قسمتی از نامه امام خمینی (ره) به فاطمه طباطبائی

تاجوانی در دست تو است کوشش کن در عمل و در تهذیب قلب و در شکستن اقبال و رفع حجب ، که هزاران جوان که به افق ملکوت نزدیک ترند موفق می شوند و یک پیرموفق نمی شود .

قید و بندها و اقبال شیطانی اگر در جوانی غفلت از آنها شود ، هر روز که از عمر بگذرد ریشه دارتر و قویتر شوند.

درختی که اکنون گرفتست پای
گرش همچنان روزگاری هلی
از مکاید بزرگ شیطان و نفس خطرناکتر از آن ، آن است که به انسان وعده اصلاح در آخر عمر و زمان پیری میدهد و تهذیب و توبه الی الله را به تعویق می اندازد برای زمانی که درخت فساد و شجره زقوم قوی شده و اراده و قیام به تهذیب ، ضعیف بلکه مرده است .

بگو ما خداست

از هر چیز تعریف کردند، بگو مال خداست و کار خداست . نکند خدا را بپوشانی و آن را به خودت یا به دیگران نسبت بدهی که ظلمی بزرگ تر از این نیست. اگر این نکته را رعایت کنی ، از وادی امن سر در می آوری. هر وقت خواستی از کسی یا چیزی تعریف کنی ، از ربت تعریف کن. بیا و از این تاریخ تصمیم بگیر حرفی نرنی مگر از او . هر زیبایی و خوبی که دیدی، ربت را یاد کن؛ همان طور که امیرالمومنین (ع) در دعای دهه اول ذیحجه میفرماید: به عدد همه چیزهای عالم لا اله الا الله.

مصباح الهدی، سفنان ماه اسماعیل دولابی، ص ۱۹

ماندنیارفتن

گویند: صاحب دلی، برای اقامه نماز به مسجدی رفت. نمازگزاران همه او را شناختند؛ پس، از او خواستند که بعد از نماز، بر منبر رود و پند گوید. او نیز پذیرفت. نماز جماعت تمام شد. چشمها همه به سوی او بود. مرد صاحب دل برخاست و بر پله نخست منبر نشست. بسم الله گفت و خدا و رسولش (ص) را ستود . آنگاه خطاب به جماعت گفت: مردم! هر کس از شما که می داند امروز تا شب خواهد زیست و نخواهد مرد، برخیزد! کسی برخاست. گفت: حالا هر کس از شما که خود را آماده مرگ کرده است، برخیزد! باز کسی برخاست. گفت : شگفتا از شما که به ماندن اطمینان ندارید؛ اما برای رفتن نیز آماده نیستید !

کور حقیقی

«فقیری به در خانه بخیلی آمد، گفت: شنیده ام که تو قدری از مال خود را نذر نیازمندان کرده ای و من در نهایت فقرم ، به من چیزی بده بخیل گفت: من نذر کوران کرده ام. فقیر گفت : من هم کور واقعی هستم ، زیرا اگر بینا می بودم، از در خانه خداوند به در خانه کسی مثل تو نمی آمدم.»

ریاض الحکایات ص ۱۲۸

اجابت دعا

در خبرا ست از سرور کائنات، محمد مصطفی (ص): هرگاه که یکی از بندگان گنه کار پریشان روزگار، دست انابت به امید اجابت، به درگاه حق جل و علا بردارد، ایزد تعالی در وی نظر نکند. بازش بخواند ، باز اِعْراضِ کند. بازش به تَضَرُّع و زاری بخواند، حق سبحانه و تعالی فرماید : «یا ملائکتی قَدْ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ عِبْدِي وَ لَيْسَ لَهُ غَيْرِي فَقَدْ غَفَرْتُ لَهُ؛ دعوتش را اجابت کردم و حاجتش بر آوردم که از بسیاری دعا و زاری بنده همی شرم دارم.»

کرم بین و لطف خداوند گار گنه بنده کرده است و او شرمسار

گلستان سعدی